

Kryzys walutowy to silny spadek kursu walutowego, połączony z zachwianiem ogólnego zaufania do pieniądza i polityki gospodarczej kraju. W pierwszej kolejności, efektem kryzysu jest dewaluacja waluty krajowej i wzrost inflacji, a w drugiej recesja i wzrost bezrobocia.

Jakie są symptomy i rodzaje kryzysu walutowego?

Symptomy kryzysu walutowego

Wystąpienie kryzysu walutowego objawia się:

- Spadkiem kursu waluty krajowej.
- Silnym wzrostem krótkoterminowych stóp procentowych.

Powody wystąpienia symptomów kryzysu walutowego:

- Odpływ kapitału zagranicznego i krajowego.
- Podnoszenie stóp procentowych przez bank centralny w celu obrony waluty krajowej przed atakami spekulacyjnymi.
- Spadek rezerw walutowych banku centralnego.

Rodzaje kryzysów walutowych

Rozróżnia się trzy rodzaje (modele) kryzysów walutowych:

Kryzysy pierwszej generacji

Kryzysy tego rodzaju występowały najczęściej na przełomie lat 70. i 80. XX wieku (kryzysy w Meksyku, Argentynie, Brazylii). Zasadniczą przyczyną pojawiania się ich było przyjęcie nieprawidłowej polityki makroekonomicznej, która była nie do pogodzenia ze stałym lub sztywnym kursem walutowym. W krajach tych prowadzono ekspansywną politykę fiskalną (wydatki z budżetu były większe od dochodów), natomiast deficyty finansowano z kredytów banku centralnego. Prowadziło to do nadmiernego i niekontrolowanego zwiększania inflacji, a następnie problemów z utrzymaniem kursu w określonym przedziale wahań. W tych okolicznościach możliwe było również przeprowadzenie ataku spekulacyjnego z dużym prawdopodobieństwem powodzenia. Podstawową przyczyną powstania kryzysu jest czynnik wewnętrzny w postaci niewłaściwej polityki fiskalnej.

Kryzysy drugiej generacji

Kryzysy te pojawiały się w latach 1992-1993 w krajach zachodniej Europy (Francja, Wielka Brytania) należących w tym okresie do mechanizmu ERM. Ów system narzucał stosowanie kursu stałego z wąskim przedziałem wahań ($\pm 2,25\%$). Powstawały zatem problemy z utrzymaniem kursu w tym paśmie, co stwarzało sprzyjającą sytuację do przeprowadzenia ataku spekulacyjnego na walutę, który z kolei był bezpośrednim czynnikiem wystąpienia kryzysu. Kryzysy drugiej generacji są zatem wywoływane, w odróżnieniu od poprzednich, przez czynnik zewnętrzny w postaci ataku spekulacyjnego.

Kryzysy trzeciej generacji

Kryzysy należące do tej grupy pojawiły się po raz pierwszy w latach 1997-1998 w krajach Azji Południowo-Wschodniej (Malezja, Indonezja, Korea Południowa). Sytuacja makroekonomiczna tych państw była w owym okresie bardzo dobra – występowały nadwyżki budżetowe oraz niska inflacja, toteż pojawienie się kryzysu było dużym zaskoczeniem zarówno dla inwestorów, jak i agencji ratingowych. Po przeprowadzeniu badań dowiedziono, że kryzysy azjatyckie były skutkiem złego działania elementów

"Z finansami za pan brat". Kryzys walutowy - jego symptomy i rodzaje

Kategoria: Styl życia

Opublikowano: piątek, 27, wrzesień 2013 00:00

Dawid Kulpa

Odśłony: 1703

mikroekonomicznych tj. przedsiębiorstw, a w szczególności banków, które podejmowały nadmierne ryzyko w związku z udzielanymi kredytami. Kryzysy te zatem, podobnie, jak kryzysy pierwszej generacji, wywoływane są przez czynnik wewnętrzny.

Prawdopodobieństwo wystąpienia kryzysów trzeciej generacji może być skutecznie ograniczane przede wszystkim poprzez stworzenie sprawnego nadzoru bankowego.

Obrona przed kryzysami pierwszej i drugiej generacji jest możliwa poprzez prowadzenie odpowiedniej polityki fiskalnej, pieniężnej oraz kursowej. Na tej podstawie utworzono również kryteria konwergencji, umożliwiające państwom przystępującym do Unii Europejskiej na odpowiednie przystosowanie swoich gospodarek. Oprócz kryteriów podstawowych na szczególną uwagę zasługuje także dodatkowe kryterium – legislacyjne, wymagające niezależności banku centralnego.

Źródło: Rymarczyk Jan (red.): Międzynarodowe stosunki gospodarcze. Warszawa 2006, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, ISBN 83-208-1604-1, wikipedia.org oraz encyklopedia zarządzania.